

Keşke Bu Olayı Hiç Yaşamayıydık 1

– İbrahim NEJAT · 17 Mart 2011

İnsan oğlu,yaşamında hiçte karşılaşmak istemediği olaylarla karşılaşabiliyor.Bu olaylara, kendi ruh ve düşünce yapısı çerçevesinde tepki veriyor.Bundan bir kaç hafta önce,bir anne oğlunun askerlik hizmetini yapmasını istemediğini, hiçte uygun olmayan bir tarzda serbest kürsüde dile getirmişti.O yazıyı okuyan arkadaşlarımız hatırlayacaklardır.Herkesin kendine has,bir dünya görüşü vardır ve bu konudaki fikrini söyleme özgürlüğüne de sahiptir.Bir fikir,bir topluluk tarafından paylaşılacaktır veya paylaşılmayacaktır diye bir kural da yoktur.Bu fikri destekleyen arkadaşlarımız olduğu gibi,benim gibi karşı çıkanlar da olmuştur.Ben burada annenin doğru veya yanlış düşündüğünü,tekrar tartışmaya açıp,o kırıcı yazıların,bir daha tekrar gündeme getirilmesini,etrafın yeniden birbirine girmesinin bıraktığı olumsuz izlerin silinmesini,herzamanki değer verdiğimiz arkadaşlığımızın ihyasını arzu ettiğim için bu yazıyı doğum günüm olan 17 Martta yazmaya karar verdim.Çünkü ben hepinizin yaşça büyüğü olduğum için bu kötü anıyı silmenin bana düşen bir iş olduğuna karar verdim.Bu güne kadar beklememin nedeni,olayın soğumsını,yazılan yazıların etkisinin geçmesini sağlamaktı.Kimsenin,kimseye kırgın olmadığı bir ortamı yeniden yaratmak istedim.Çünkü bu siteyi ben bir aile olarak kabul ediyorum.Aile arasında da tatsızlıkların yaşanması tabiidir.Ama önemli olan olayı kan davasına dönüştürmemektir.Bu sitede en ağır yarayı alan ben oldum.Suçlanan aşağılanan iftiraya maruz kalan mensubu olduğum müessesenin yapılan karalamalarla gözden düşürülmek istenmesi ve itibarsızlaştırma gayreti içersine girilip kin ve nefret kusulması çok yanıltıcı,bindiğimiz dalı kesmekti.Ama ne yazık ki bu,bugünün modası haline geldi.Temenni ederim ki,Allah bu yanlış davranışın faturasını bu asil milletime kesmez.O yazıya yaptığım yorumda içimden gelenleri yazdım.Ve yönetimi suçladım yönetim bu yazıyı hemen kaldırmalıydı.Efendim fikir hürriyeti var.Ben yok demiyorum ki ama itham edilen şahıs değil,koskoca bir kurumun içinden yanlış yaptığı iddia edilen üç beş kişinin yüzünden o kurumun ne silah kaçakçılığı yapmadığı ne uyuşturucu kaçakçılığı yapmadığı ne dinsiz olduğu, balyozcu,darbeci daha akılınıza ne geliyorsa her türlü karalamalar yapılıyor.İnsan oğlu iftiranın, haksız ithamın,haksızlığın, yükünü kaldıramaz çünkü;bu yük kaldırılamayacak kadar ağırdır.Aslında karalanan, şahısların kişiliğinde koskoca bir ordu hakaret ve iftiraya maruz kaldığıdır. Bu yazı sahipleri hakkında suç duyurusu yapıp askeri mahkemeye verilip orada yargılansaydı çok ağır cezalar alırlardı.Şimdi o yazdıklarını ispatla diyecekti hakim.Deminden beri anlatmak istediğim şey,fikir münferit olabilir ama o topluca bir kuruluşa karşı olamaz.Suç işlenmiş olur.Bir anne düşünün ki "Benim oğlum vatana neden feda olacakmış ki,vatan oğluma feda olsun"diyebiliyor. Asıl işin hazin tarafı bazı arkadaşlarımız bu anneye destek veriyor.Ne yazık ki bu destekleyenlerden birisi çok sevdiğim ve tanıştığımız güzel günler yaşadığım bir arkadaşım.Onunla artık yollarımı ayırdım.Değerli arkadaşlarımız!Biz askerimizi Japonyadan,Çinden ithal etmiyoruz.Onlar bizim evladımız kardeşimiz,kuzenimiz,babamız yeğenimiz.Yani kısaca biziz.Biz hırsızız,biz silah kaçakçısıyız,biz balyozcuyuz v.s.Öyleyse bu toplum çürümüş.Değerli arkadaşlarımız!2001 yılında terör bitmiş çoğu yurt dışına kaçmış bir kısmı gelip teslim olmuştu yani yenilmiş ve teslim olmuştu.Irakın işgalinden sonra P.K.K. tekrar hortladı.Çünkü dost ve müttefikimiz(!!!!!!!) Amerika ve A.B. ülkeleri,bu örgütü yeniden

siahlandırdı her türlü lojistik desteği sağladı.Iraktan çıkarken de silahları Barzani ve çetesine verdi.Hatta helikopterle atılan silahlar ele geçti.Ama olay maalesef kapatıldı.Şimdi buraya bir noktaya koyalım size iki olayı çok kısa olarak anlatayım.Rusya. İnönü'nün Cumhurbaşkanlığı döneminde öteden beri üzerinde hak iddia ettiği Sarıkamış,Kars,Ardahan'ın Rusya'ya verilmesini Karadeniz boğazında bir üs verilmesini bir nota ile Türkiye'ye bildirdi.İnönü bu notaya ne cevap verdi biliyor musunuz?TÜRK MİLLETİ TARİHİ BOYUNCA VATANI İÇİN SAVAŞMAKTAN ASLA KAÇINMAMIŞTIR.Değerli arkadaşlarım.40 lı yılların Türkiyesini bir düşünün.Yine Süleyman Demirel dönemindeyiz Suriye Apoyu beslemeye üstümüze teröristleri salmaya devam ediyor.İkazlar boşlukta kalıyor.Milli Güvenlik kurulu toplanıyor Suriyeye müdahale edilecektir.Zamanın Kara Kuvvetleri komutanı Orgen.Atilla Ateş İskanderuna geliyor,ve oradan Suriye'ye tehdit edici bir demeç veriyor.Ertesi gün Apo surriyeden çıkartılıyor.Bunlar Hükümetin ilgili hükümetlere gerekli tepkiyi göstererek ordusunun arakasında olduğunu göstermedikçe bugünkü şartlar devam edecektir.Linç edilen polis kanlar içinde yerde yatıyordu.Yerde ölü gibi yatan o polis değil yerde yatan devletti.Ne demek istediğimi çok iyi anladınız.P.K.K.nın yürüttüğü Gayrı Nizami savaştır.Bildiğiniz gibi Amerika ve Fransa Vietnam karşı bu tür savaş karşısında yenilmiş bu iki süper güç Vietnamdan çekilmek zorunda kalmıştır.Sakin yanlış anlaşılmasın silahlı bırakalım diyen yok.Burada sayamayacağım okadar çok karmaşık faktörün etkisi vardır ki,insan refleksleri ve bünyesi adeta durur.Çekilirsin takip eder, peşine düşersin saklanır üzerine bassan bile kıpırdamaz.Ordu bu tür savaşta halkın yüzde yüz desteğini almak zorundadır.Ama halk korktuğu için askerden yana açık tavır koyamamaktadır.Seçimlerde dahi kapıların altından atılan tehdit mektuplarını herkes biliyor. Güçlü olan terörist değil ona destek verenlerdir.Hatta onun ayakta durmasını sağlayan uyuşturucu işi amerikanın göz yummasıyla yürütülmekte.Yoksa askerin uyuşturucu,Silah kaçakçılığı yaptığı yoktur.Yerleşkesi müsait olan her kışlada bir mescit vardır ve askerde ibadetini yapar.Asker kimsenin başörtüsüyle uğraşmadı açıktan açığa türbandan yana olmadı.Hangi üniversitenin önüne gelip türbanı engelledi filii ne müdahalesi oldu.Bilinen bir olay mevcut mudur? Ondan sonra kalkıp "Maçası sıkın karşıma çıkar"şeklindeki çirkin,basit,terbiye dışı söylemlerin doğruluk derecesini siz arkadaşlarımin takdirine bırakıyorum.Bu site serkeş ve kabadayılardan sağa sola meydan okuyacağı bir alan değildir. Burada siyasetin de işi olmaz.Burası Türk edebiyatının kardeşlik,arkadaşlık çerçevesinde konuşulduğu tartışıldığı fikir alışverişinin yapıldığı bir yerdir. Sevgili arkadaşlarım! Anlatmak istediklerim bu kadar sanmayın.Yorulduğum için bu yazının devamını getiremedim .Özür dilerim.Yazının devamını yazmaya müsade ederseniz bir hafta içinde kaldığımız yerden devam edeceğim.Sevgi ve saygılarımla